

Előfizetési árak:
 Egész évre . . . 10 frt — kr.
 Félévre . . . 5 » — »
 Negyedévre . . . 2 » 50 »
 Egy óra . . . — » 85 »
 Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:
 PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
 a kir. ítélőtábla épületével
 szemben,
 hová az előfizetések és a
 lap szétküldésére vonatkozó
 felszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:
 PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
 a kir. tábla átellenében,
 hová a lap szellemi részé-
 ihető minden közlemény in-
 tézendő.
 —
 Kéziratot vissza nem adunk.
 —
Hirdetéseket
 a kiadóhivatal vesz föl.

A párisi hecc.

Pécs, 1898. február 24.

Zola perének tárgyalása tegnap véget ért Párisban s az esküdtek — mint előre látható volt — vétkesnek mondták ki a vádlottat, aki hallatlan vakmerőséggel rántotta le hazája legfőbb katonai bíróságának becsületét.

Az elítelt Dreyfus kapitány rehabilitására alakult szövetkezet óriási apparátust hozott mozgásba, fellármázta az egész európai sajtót s felhasználva azt a körülményt, hogy a hazaárulási per a katonai bíróság előtt a dolog természete szerint a nyilvánosság kizárásával folyt le, beledisputálta a közönségbe, hogy ez a titkolózás azért történt, mert tudva egy ártatlant dobtak oda áldozatul, hogy megmenthesék az igazi bűnösöket. Dreyfus fogságának és szenvedéseinek ríktó kiszínezésével felkeltették az általános szánalmat s a szánakozó ember könnyen hajlandóvá válik a megsajnált szenvedőnek az ártatlanságát is elhinni.

Ez a lélektani processzus mehetett végbe a nagy regényíró, Zola Emil lelkében is. Az áldozat iránt felkeltett szánalom karöltve a regényíró rendkívüli képzelőtehetségével, no meg egy kissé talán a világraszóló feltűnés után vágyakozó hiúsággal is, lassankint meggyőződésé érlelték Zolában azt a hitet, hogy Dreyfust ártatlanul ítélték el, s mikor már ezt a meggyőződést szuggerálta magának, akkor

természetesen fellázadt benne a jogérzet azok ellen, kik ezt az igazságszolgáltatási büntényt szerinte elkövették; megszületett tehát a „J'accuse“, mely az egész világ előtt pellengérré állította a Dreyfus és Esterházy pereiben ítélkező legfőbb katonai bíróságokat, az egész francia vezérkart, a kormányt, sőt a francia köztársaság fejét is.

Azt a meggyőződését, hogy Dreyfus ártatlan, mit a tárgyaláson eskü alatt hangoztatott, ugyan miből merithette Zola? Hiszen nem ismerte annak a pernek az anyagát, a melynek alapján Dreyfust elítélték. Kétségtelen tehát, hogy ezt az állítását csupán annak a peranyagnak a titokban tartására alapította, úgy okoskodván, hogy ha huncutság nem lenne a dologban, kirukkólnának a Dreyfus bűnösségének bizonyítékai a nyilvánosság előtt is.

Ezt az okoskodást hallottuk ezerféle változatban ismételni az egész világ sajtójában, de különösen a magyar sajtó egy részében, a mely nem mulasztotta el a francia katonai igazságszolgáltatást e miatt a legreakcionáriusabb, a legszolgalelkűbb intézmény mintaképeként tüntetni fel; pedig ha valaha, úgy ebben az esetben nyert beigazolást, hogy meglátja a más szemében a szálkát is az, aki a magáéban a gerendát sem veszi észre.

Hát van-e a világon katonai bíróság, a mely katonai titkok elárulása fölött nyilvánosan tárgyalna? Azt is nagyon nagy sérelemnek hirdetik, hogy a katonai bíró-

ságnak olyan titkos iratot is rendelkezésére bocsátottak, a melyet Dreyfus védőjének nem mutattak meg. A kik ezen annyira megbotránkoznak, egész természetnek találják, hogy a mi katonai bíróságaink még a legközönségesebb bűntények eseteiben is egyenesen kizárják annak a lehetőségét, hogy a vádlott katonai személy védő segélyével egyáltalában élhessen.

Ha Dreyfus az osztrák-magyar hadsereg tagja és pere nálunk folyt volna, vajjon hozhatott volna-e magával védőügyvédet a tárgyalásra s vajjon abból a tárgyalásból egyetlen hang is jutott volna-e a közönség fülébe? De azért mégis mi kiabálunk lehangosabban középkori sötétségről, mert a Dreyfus bűnösségét igazoló bizonyítékokat nem ütik dobra, sőt egy okiratot még a védőnek sem mutattak meg.

Nagyon jól tudták azok, akik Dreyfust a ráért büntetés súlya alól — nem keressük, mily okokból — megmenteni főadatukká tették, hogy védencük bűnösségének kétségtelen bizonyítékai semmi körülmények között a nyilvánosság piacára nem dobhatók, mer ezt magasabb államérdekek tiltják. Erre, mint biztos alapra, támaszkodtak, a mikor Zolát példátlan támadásába beleugratták, mert ha csak távoli lehetősége is fenforgott volna eme bizonyítékok nyilvános előterjesztésének, bizonyára óvakodtak volna ennek provokálásától, hisz maguk sem ismerték azokat a bizonyítékokat s így azok köztudomásra

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Bál után.

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

A hűvös éjjeli levegő belopódzik a könnyű bál belépő, a meleg kendő alá és a szép, magas lány dideregve huzza össze nyakán a vékony selyem kendőt, melynek két csücske lekiváncozott onnan még a tánc okozta pihégtől gyorsabban emelkedő keblére.

Mellette egy lányos arcu, de széles vállu, magas ilju halad, ki a leánynak az övébe fűzött karján megérezte a didergést, a remegést, erősebben szorítja azt magához és mámoros tűzben égő szemével iparkodik annak szeméibe tekinteni.

Fázik Ilona? nézze, simuljon jobban hozzám, talán az én lázas, meleg testemből árad át egy kis meleg a magáéba, talán megérzi maga is azt a kimagyarázhatlan valamit, a mi közönyössé tesz minden külső, földi hatás iránt, a mi engemet önkívületbe hoz és arra készlet, hogy nyomában legyenek mindig, a mikor csak lehet és ha becsukódik utána az utcaajtó, nézzem órákig a küszöböt, a melyen át eltűnt szemem elől.

Maga gyermek; szolt vissza a leány. Látta, mikor így karjába szorítja a karomat, mikor szemében látom csillogni a vágyat, azt az erősen lobogó tüzet, mikor hangja fátyolozottan, szakgatottan, remegve jut el a fülemhez, akkor van néha egy-egy perc, a midőn én is tudnék talán mindenről megelégedve, együtt hinni magával a boldogságban, szerelemben, de aztán eljön a józanság, a mely nem engedi, hogy percnyi ábránd hatása alatt bolondítsam magam, a mikor aztán bolonditanom kellene tovább is és én magam talán még szerencsétlenebb lennék ez által, mint a milyenné magam tenném.

Ne szóljon közbe, ne zavarjon; most megtörtént velem az, a minek soha még kísértését sem érzem, hogy erővel tolnak ajkamra a szavak, a melyeket pedig sokszor annyian akartak kíváncsian hallani s a melyeket az én büszkeségem nem engedett soha sem hallhatókká válni. Maga az egyedüli, kinek igaz, őszinte érzelmei rábirnak, hogy elmondjam, mire emlékeztet engemet a mai éjszaka is, midőn kart-karba öltve megyünk haza a multság után, mint két ifju szerelmes, a kiknek nincs a világon semmire sem gondjuk.

Hiszen tudja, hogy már négy év óta járok sorra minden mulatságot, láthatja, hogy nem mulatok egyiken sem jól, már az én telfogásom szerint. Mert úgy általános ítélet

szerint még az idén is hangoztatták néhány-szor, hogy a multság királynője én vagyok, táncosaim sokszor csak az ötödik, hetedik tourt kapták meg s több időig várakoztak reám, mint a mennyit talán más ismerősük mulattatására egész éjen át fordítottak; s én még ilyenkor sem éreztem magamat jól. Az a sok tánc, annyi különböző táncos karján egyszer-egyszer körülforogni a teremben, sohasem zavarta meg fejemet, nem birta hevesebb dobogásra a szívemet s az ilyen multságokkal még annyira sem voltam megelégedve, mint azokkal, a melyeken előre megmondottam, hogy egy lépést sem fogok táncolni s a mikor elbeszélgettem egy-egy jobb ismerősömmel, a ki nem sajnálta idejét nekem szentelni. Ezek között találkozik néhány, kikkel örömmel töltök egy-két órát, mert már ismernek, hogy a közönséges frázisokban, bókokban nem találok örömet.

Maga is ezek közé tartozik. Kezdetben azt hittem, hogy nem is lesz ez másként később sem, de aztán, mikor szerelemről kezdett beszélni, mikor láttam, hogy nem hazug tettetés, de igaz érzelem adja ajkára a szavakat, szinte haragudtam magamra, hogy miért nem iparkodtam meggátolni közeledését.

Most, midőn ismét előhozta szerelmét, meg kell mondanom, hogy nem számítha, soha annak viszonzására, mert az én szívem

hozatalának provokálásával nagyon könnyen maguk alatt vághatták volna a fát.

De így világos tudatában annak, hogy ilyen veszedelemnek kitéve nincsenek, bátran állíthatták oda a Dreyfus elítélésének titokzatosságát ártatlansága egyedüli bizonyítéka gyanánt, mert ha más kézzelfogható, komoly bizonyítékuk lett volna, annak alapján a per revízióját az erre illetékes bíróság előtt minden esetre kieszközölheték volna.

Kísérletük azonban így is csütörtököt mondott. Az államérdek parancsolta tartózkodás a Dreyfus-per iratainak közrebocsátásától kinos helyzetbe hozta ugyan a katonai igazságszolgáltatásnak megtámadott közegeit, de az esküdtek s velük együtt az egész francia közvélemény méltányolni tudta ezt a kényszerhelyzetet s óvakodott ebből fegyvert kovácsolni a hivatali titoktartás kötelessége által feszélyezett támadottak ellen.

Az esküdtek igen helyes érzékkel mérlegelték azt a nagy különbséget, a mely létezik Pellieux tábornok kijelentése és Zola esküje között. A tábornok az egész Dreyfus-per anyagának közvetlen ismeretéből merítetten állította katonai becsület-szavára, hogy Dreyfus bűnös; Zola pedig esküdtött háromszor is ugyanannak ártatlanságára, de kénytelen volt bevallani, hogy nem ismeri azokat a bizonyítékokat, a melyek alapján a bíróság Dreyfust bűnösnek ítélte. Kinek higgyen ilyenkor az esküdtszék: annak a tanunak, aki tolvajnak mond valakit, mert látta, hogy lopott, vagy annak, aki ártatlannak mondja azt, mert a lopást nem látta?

Zola volt az utóbbi tanu; meg is lakolt érte s Franciaország most már napirendre térhetne e kérdés fölött, a mely mesterségesen felkorbácsolta társadalmának összes rétegeit, ha egy bizonyos osztályérdek, óriási anyagi segélyforrásaira támaszkodva, tovább is nem erőltetné egy ember megszabadítását, a kinek személyével azonosította magát.

Nem a revízió a tulajdonképeni célja

ben már nincsen meg a hit, semmi igazban, semmi örökké tartóban, kibált az akkor, midőn az első szerelem fellángolása lassan-lassan örök gyászszá változott s midőn azóta világosabban látva, megismerem az előttem lefolyó játékot, a melyben rendesen tudva csal az egyik s a másiknak későn hull le szeméről a fátyol.

Ezelőtt három évvel még én is hittem az igaz szerelemben, én is csak az után vágyódtam, hogy megismerjem azt, a kit szeretni tudok forrón, elmondhatatlanul s hittem, hogy ő el fog jönni és meghozza az én boldogságomat.

Sok-sok fiatal embert ismertem, bírálgattam őket, a mi jót-rosszat hallottam róluk, megjegyeztem magamnak és tetteiket összehasonlítva a hallottakkal, mindegyiknek megismertem csakhamar úgy a jó, mint rossz tulajdonait.

Aztán megismertem egyet, a kiről annyi különböző dolgot hallottam, hogy csodálkoztam, mint lehet annyira eltérőleg itélni meg egy embert. Némelykor a gyűlölet, máskor a csodalkozás hangján beszéltek róla és én már alig vártam, hogy személyesen ismerkedjem meg vele.

Ez is megtörtént egyszer. Táncmulatságon volt. A következő mulatságon már többet táncolt velem, sétáltunk, beszélgettünk együtt

ennek az ádáz harcnak, hisz ha a revízió az első ítélet megerősítésével végződne, folytatnák ugyanazt a küzdelmet ujult erővel mindaddig, míg az ő álláspontjuk, mely vakon hisz az elítelt ártatlanságában, diadalt nem arat. Nem az igazság, hanem felmentés kell nekik minden áron, azért igazságtalannak, törvénytelennek fognak bélyegezni minden ellenkező bírói ítéletet.

Hogy meddig fog még tartani ez a hajsza, mily óriási veszedelmeket rejt az még méhében Franciaországra nézve, azt ma még nem mondhatja meg senki, de annyi bizonyos, hogy az az osztályérdek, a mely ezt a harcot folytatja, az ellenkezőjét fogja elérni céljának, mert máris felidézte az ellenhatást, mely rá nézve is végzetes következményeket szülhet.

Hirek.

Pécs, 1898. február 24.

Rózsás láncok.

Hiába írta meg a derék Tompa Mihály, hogy »ne házasítsatok barátaim, a leány szeretőnek való«, a statisztika azt beszéli, hogy a fiatalság nagyon rá adta magát annak a bebizonyítására, hogy »páros élet a legszebb a világon!«

Soha annyi rózsaláncot, mint a menyeyt a mostani farsangon kovácsoltak a kis Amor isten pajkos segédei és valószínűleg jó anyagból is dolgoztak.

A szegény ember megfélemedik, hogy legyen, a ki megőzze az ebédet, ha van — hozzá való. A gazdag ember megnősül, hogy vagyont szerezzen, meg hogy, legyen a ki az estélyeken tündököljön.

Van, a kit szerelmi láz visz a rózsás-láncok fölvételére; van, akit érdek lüz az anyakönyvvezetői hivatalhoz és van olyan is, a ki unalomból nősül, vagy megy férjhez.

Hát hiszen egyre megy, a végeredmény ugyanaz.

Tudjuk, hogy az asszony leginkább »rossz«; igen, de »szükséges« rossz és így a rózsás-láncok ellen nincs tiltakozás.

Aztán meg minden lánynak szerelem az evezője, de csak is fejkötő a kikötője!

Van is valami édes, misztikus csábja annak: kettecskén lenni! Az igaz, hogy ez

és én még mindig nem tudtam magyarázatát találni a róla keringő különféle híreknek. Velem szemben mindig egyforma volt. Ha vig, ha szomorú hangulat fogott el, midőn közlembbe került: ő is ugyanabból az alaphangból indult ki, de rövid idő múlva olyan ügyesen tudta jókedvűvé tenni a társalgást, hogy elfeledkeztem én is a szomorúságról.

Igy kísért haza egy mulatságból, mint most maga. Hozzám hajolt, szeméi ragyogtak, hangja reszketett és engem is egészen elragadott szívem heves dobogása. Kérésére elmondtam neki, hogy szeretem, hogy az övé akarok lenni s boldog voltam egy rövid ideig.

Csak rövid ideig, mert pár hó múlva egy különös szeszély fogott el; ha szokott, régi bizalmas hangján szólt hozzám, hidegen feleltem, ha az elmúlt napok boldogságát emlegette, gúnyosan mosolyogtam és mikor a jövő képeit kezdte festeni, kacagtam rajta.

Már magam sem tudok számot adni arról, hogy mit akartam ezzel a dologgal elérni, csak arra emlékszem, hogy nem éreztem jól magamat ebben a szerepben és még sem tudtam másképen cselekedni.

Szinte örültem, mikor láttam, hogy napról-napra szomorubb, kedvelenebb lett és egyszer, mikor meguntam már a bizonytalanságot, és egész határozottan kérdezte tőlem, hogy mi az oka ennek a változásnak, csak vállamat

a boldog állapot nem soká marad így, de hát már Éva is, az ő anyja is, boldogan sugta a kétségbeesett Ádámnak a megváltó titkot a fülébe.

Nos, ekkor beáll az az időszak, a mikor már tudja a férfi, hogy érdemes — küzdeni.

De olyan csábító is az a páros élet; olyan édesnek látszik a rózsás láncok viselése, habár sejtik a felvevők, hogy »tövis nélkül nincs egy rózsza sem.«

Hát bizony »rosszul van ez a földön elrendelve« így, de azért az ifuságot ne retentse el, hisz Petőfi írta, hogy »házas élet: kutyabaj! mindég szép az, mindég, a' — reggel, délben s éjszaka!«

Petőfi e szavait Pécsen ma éppen negyvenhét évvel több házasságot mondhatja el, mint ezelőtt hat évvel, mikor a farsangnak a legelőjén voltunk.

Pécsen a most lefolyt farsangban ugyanis negyvenhét házasságot kötöttek. Ugy szólnak, minden napra esett egy esküvő az anyakönyvi hivatalban, egy menyegző az örömszülék házában és egy lakzi a cigányoknak.

Ez pedig tekintélyes szám és a farsangnak bizony dicséretére válik!

Napirend 1898. február 25-én.

Naptár: péntek, febr. 25. — Róm. kath.: Jézus töviskor. — Prot.: Géza. — Görög-kel. (febr. 13.) Martinián. — Zsidó: Adar 3. — Nap két 6 óra 33 perckor; nyugszik 5 óra 22 perckor. — Hold két 7 óra 58 perckor reggel; nyugszik 11 óra 10 perckor este.

Időjárás: hőmérséklet: 9 Celsius fok meleg; légnyomás 756. — Kilátás: a központi meteorológiai intézet jelzése szerint enyhe idő, helyenkint csapadék várható.

Baranyamegyei gazdasági egyesület választmányi értekezlete d. e. 10 órakor.

Színház: »Folt, a mely tisztít.«

— (Ügyészi kinevezés.) Hettyey Sámuel, megyés püspök, dr. Hinka Lászlót uradalmi ügyészének kinevezte. Hinka László nehaj Dulánszky Nándor püspöksége alatt is vezette a püspöki ügyészi teendőket s az új püspök választása csak elismerése a régi ügyész érdemeinek.

— (Elismerő oklevél.) A pécsi izraelita hitközség fiú és leányiskolájának növendékei által készített rajzok, kézimunkák stb. a millenniumi kiállításon elismerő oklevelet nyertek. Ez az oklevél most megérkezett kézbesítés céljából a kerületi tanfelügyelői hivatalhoz.

vonogattam. Változás? Az legfeljebb magának tűnik úgy fel, nekem nem, válaszoltam.

Azután őt is elragadta a hevesség, szemrehányásokat tett, kérdezte, hogy így fog ez mindig tartani, nem leszek az többé vele szemben, a ki régen voltam? és én könnyedén vettem az egész dolgot, megtagadtam, hogy szeretem, talán azt is, hogy valaha szerettem s azóta többet nem közeledett hozzám.

Három hosszú év telt el azóta, sokan közeledtek felém, sokan beszéltek szerelmükről, de azt a hangot, a mit ő tőle hallottam, csak magától hallom olyan igazán, csak a magáiban találtam fel újból.

Én pedig nem tudom felejteni azt az első, nem tudom felcserélni még magával sem, a kihez pedig igazán vonzódom; nem akarom újból eljátszani a régi szerepet, ha annyi változtatással is, hogy akkor megtagadtam az érezett szerelmet, most pedig színlelném azt.

Ha valamikor majd eszébe jut az, a mit most elmondtam, akkor, a mikor boldognak érzi magát, igazat ad nekem, a miért most iparkodtam kijózanítani ábrándjaiból, mert csak akkor tesz bennünket igazán boldogtalanná a szerelem, ha saját hibánkból veszítettük el annak tárgyát.

Tétsi István.

— **(Egy régi írónk halála.)** Az ötvenes évek egy nagyérdemű írója, Arany János tanártársa halt meg a napokban: Ács Zsigmond laskói református lelkész, a Velencei Kalmár, a wakefieldi lelkész, Pál és Virginia fordítója. Az elhunyt elsőbbsen a kecskeméti főiskolában tanított, 1852-ben pedig a nagy-körösi főgimnáziumba helyezték át, a hol kollegája volt Arany Jánosnak, Szász Károlynak, Szilágyi Sándornak és Mentovics Ferencnek. A hatvanas évek szépirodalmi lapjaiban gyakran előfordult a neve. Az elhunyt 74 éves volt.

— **(A nép kalendáriuma.)** A magyar nép megcsinálta magának a saját külön kalendáriumát, melyben természetesen főszó van fektetve az időjárásra. E kalendárium szerint Gyertyaszentelőkor ha a medve kijön a barlangjából: jó idő lesz; ha Vince napján olvadás áll be, sok borra van kilátás; ha pedig Zsuzsanna napján megszólalnak a pacsirták, közeledik a tavasz. Hát az idén bizony a gyertyaszentelő medvéje nem jött elő a barlangjából és Zsuzsanna napján nem hallottunk pacsirta-éneket. Vince napján sem valami nagyon olvadt s így a nép kalendáriuma még eddig nem nagyon vált be. Ma végre érkezett Mátyás napja, melyet jégtörő Mátyásnak nevezett el a nép s mely most hű is maradt nevéhez. Enyhe idő uralkodott ma s bizony Mátyás megtörte volna a jeget, ha — lett volna!

— **(Uj regényünk.)** Mai számunkban új, hosszabb regény közlését kezdjük meg. Az új regény címe »Komanoff gróf« és igen érdekes meseszövéssel bizonyára meg fogja nyerni olvasóink tetszését. Ez új regényünket is könyvalakban adjuk s így előfizetőink lapunk útján tekintélyes regény-könyvtárra tehetnek szert.

— **(A pellérdi ispán nevében.)** Tegnap este beállított Cirják Antal, szigetországi korcsmájába egy ismeretlen ember, azzal a kijelentéssel, hogy a pellérdi ispán meg fog érkezni és Cirjákéknál fog szállást venni. Készítsék el az istállót négy lóra; továbbá egy tiszta szobát fűtsenek be az ispán ur számára. Cirjákék úgy is tettek. Befűtötték a legszebb vendégszobát és a négy lónak is helyet csináltak az istállóban. Eközben a vendég kijelentette, hogy ő éhes és addig is megvacsorál, a míg az ispán ur megérkezik. És rendelt jó vacsorát, mellé bort és sört, s mikor jóllakott és egypár pohár sörrel leöblintette a vacsorát, türelmetlenül kezdett, hogy az ispán ur még se jön. Küldte ki Cirjákékat, hogy nézzenek utána, hogy meleg és rendben van-e a szoba az ispán ur számára; ő maga pedig kinézett az utcára, hogy megnézze, jön-e már az ispán fogata. Cirjákék pedig mikor visszajöttek a korcsmába jelenteni, hogy a szoba meleg és rendben van, az idegent nem találták sehol. Elhordta az irháját s ekkor tünt ki, hogy valami élelmes csaló volt, a ki a pellérdi ispán nevében jól megvacsorázott — potyára. Az esetet feljelentették a rendőrségnél; de hogy az élelmes csaló ki volt és merre van hazája, még eddig nem tudják.

— **(Adomány.)** Neuschloss Ödön és Marcel, a honvédhadapród-iskola építési vállalkozói, a pécsi önkéntes tűzoltó-testület baleset-alapja javára 25 forintot adományoztak.

— **(Jubileumi érmek.)** A királynak ez évben tartandó ötvenéves császári

jubileuma alkalmából a hadseregnek 1848. december 2-ától 1898. december 2-ig tényleges szolgálatában volt közöshadseregbeli, haditengerészeti, testőrségi, honvédségi, vagy csendőrségi tagjai részére jubileumi emlékérmeket adnak ki. Az erre vonatkozó rendeletet a 4-ik hadtest parancsnoksága az 52-ik ezred parancsnoksága útján megküldte a pécsi katonai oształynak és a megyei járási főszolgabíráknak is, azzal, hogy a jelentkezők névsorát március hó végéig terjeszszék be az ezredparancsnoksághoz, honnan fel fogják azt terjeszteni a közös hadügyminiszteriumhoz. Az emlékérmeknek két osztálya van kilátásba véve és pedig: broncból azok számára, kik 50 évi szolgálati időt, vagy azon alólit képesek felmutatni. Aranyból, egy az érem fölött lebegő aranyssal, azok számára, kiknek 50 vagy több szolgálati évük van. Aranyosztályba nem sorolt havidíjasok, úgy a legénységi állomány egyénei számára, kivéve azokat, kik hadi éremmel bírnak, azután a hadapródokra, mely utóbbiak számára a szolgálati időt illetőleg korlátozottság nincs, az emlékérmekre való igény következőkép állapittatik meg: azok számára, kik előbbi hadkiegészítő törvények értelmében lettek besorozva, a 8-ik tényleges szolgálati év megkezdésével; azok számára, kik az 1868. évi december hó 5-ike óta életbe léptetett védtörvény értelmében lettek besorozva, az utolsó tényleges szolgálati évben. Ezen emlékérem a következő személyeket illeti: 1.) Kik a hadi érmet bírják, 2.) Az összes tényleg szolgáló és nyugdíjazott havidíjasokat, 3.) A katonai lelkészeket, hadbírákat, katonai orvosokat, csapatszámvevő tiszteket és a katonai tisztviselőket. 4.) A rangosztályba nem sorozott havidíjasokat, kik a hadi érmet bírják, éppen úgy a legénységet hadi érem nélkül, kik 1868. év előtt lettek besorozva, a 7-ik tényleges szolgálati év befejeztével. 5.) Azokat, kik 1868. év óta lettek besorozva, kivéve az egyéves önkénteseket, a 3-ik szolgálati év megkezdésével, a haditengerészethez sorozottakat a 4-ik szolgálati év megkezdésével; büntetésből tovább szolgálókat a meghosszabított tényleges szolgálati kötelezettség utolsó évében. 6.) Minden osztálybeli egy éves önkéntest a befejezett 1 illetőleg 2-ik tényleges szolgálati év után. 7.) Azon póttartalékosokat, a kik ezen kedvezményt a tényleges szolgálat megkezdett harmadik évében nyerték el.

(A gyerek.) Nem tudják, hol van az anyja. Ezelőtt két évvel eltűnt már és a kis, egyéves fiacskáját itt hagyta egy szegény asszonynál dajkaságban. Azóta a város fizeti érte a dajkasági díjat s mikor a gyermeket szokás szerint, orvosi vizsgálat végett felviszi az asszony a városházára, mindig emlegeti a hatóság az eltűnt anyát, a kit köröztetni kellene, a miért a gyermekét elhagyta. A gyerek ma már négyéves és a nevét is ki tudja mondani. Kimondja pedig azzal a névvel, a hogy a dajkáját hívják, mert hiába, más nevet nem ismer, nem tudja az anyja nevét. Ma is fenn volt vele az asszony a rendőrbiztos előtt. És ma is beszéltek az eltűnt anya körözéséről. Megszólalt erre, a kicsi fiu szósze fejét, kövér, okos arcát megsimogatva, a dajkaságban nevelője:

— Ne tessék azt kerestetni, biztos ur. Mert még előkerül. És nem szeretném, ha el-

vinné tölem a gyereket. Sajnálám a kis ártatlant.

A gyerek pedig nevetett és kívánczozott kifelé, ily szókkal:

— Menjünk haza, édes mama!

— **(Az új rend.)** A földművelésügyi miniszter a munkaadók és mezőgazdasági munkások közötti jogviszonyok szabályozásáról szóló 1898. II. t. c. életbeléptetése és a szükséges átmeneti intézkedések tárgyában kelt körrendeletét megküldötte Baranyavármegye törvényhatóságának. E szerint az új törvény f. évi március hó 1-én fog életbelépni. Mindazon ügyeket, melyek az említett s életbelépő törvénycikk értelmében hatósági intézkedést igényelnek, továbbá a kihágások megtorlására, nemkülönb az egyéneknél 100 koronát meg nem haladó kárkövetelések elbírálására elsőfoku hatóság vármegyékben a főszolgabíró, törvényhatósági joggal felruházott városokban a tanács kijelölt tagja; másodfoku hatóság a közigazgatási bizottságnak az 1879. XXXI. t. c. 120. §-ában megjelölt módon alakított albizottsága; harmadfoku hatóság a földművelési miniszter. A vármegye közelebb intézkedik a rendelet folytán szükséges teendők iránt.

— **(Az utolsó mulatság.)** Jitt Antal kis-budméri szolgalegény vasárnap este az ottani korcsmában mulatott úgy éjjel tájáig. Alaposan nekilátott az ivásnak s pityókos állapotban tért haza és lefeküdt gazdájának, Hagenthum Jánosnak az istállójában. Mikor gazdája hajnalban kiment hozzá felköltetni, kihült holttestét találta a fekvőhelyen. A megéjtett vizsgálat semmi gyanus körülményt sem észlelt, valószínű tehát, hogy a mértéktelen ivás okozta halálát. A halál okának hivatalos megállapítása céljából ma kiment dr. Trisler Rezső a helyszínére.

— **(A vöröskereszt-egylet)** álarcosbálján a bevétel volt: felülfizetésekéből 16 frt 35 krajcár, jegyekből 261 frt 60 krajcár; összesen 277 frt 95 krajcár. Kiadás: 171 frt 29 krajcár; tehát a tiszta jövedelem 106 frt 66 krajcár. Felülfizettek: báró Fejérváry Imre dr. főispán 10 frt, Toldi Béla dr. 2 frt, Jobst N. cs. és kir. százados 80 krajcár, Daempf Imre 80 krajcár, Nagy Jenő 30 krajcár és egy gyűjtés eredménye 45 krajcár. Az egylet köteletségének tartja, hogy a cs. és kir. 44-ik gyalogezred parancsnokságának a zenekar átengedéseért, Sável Kálmánné urnőnek a díszes és izléses rendezői jelvényekért, Domján Izidor könyvkereskedőnek a belépti jegyek eladásánál tanusított buzgalmaért, jánosi Engel Józsefnek a fűtőanyag ingyenes kiszolgáltatásáért, a sajtónak hathatós támogatásáért s a felülfizetőknek a jótékony cél iránti áldozatkézségükért köszönetét nyilvánítsa.

— **(Derék házaspár.)** Csermák Antal cipész és neje Gradecky Juli, petrezselyem utca 3 szám alatti lakosok, nem igen szép egyetértésben élnek együtt. Azaz némi tekintetben mégis egy guszton vannak, a menyinyben mindketten szeretik a szeszes italokat s ha alkalom van reá, nem tudják, mi abból az elég. Persze így pusztul mindenük, alig van valami ingóságuk a rendetlen lakásban; ma pedig illuminált állapotban összevesztek és a mi butorféljük volt, azt is össze-vissza törték-rongálták s olyan lármát csaptak, hogy

rendőri beavatkozás vált szükségessé. Felki-sérték mindkettőjüket a városházára, de ott sem igen lehetett velük boldogulni. Ha má-morukat kialsuszzák, még botrány miatt is megfogják őket büntetni.

— **(A mohácsi országos vásár.)** A most megtartott mohácsi országos vásár eredménye a lehető legrosszabb. Általános pangás volt észlelhető az egész vonalon. Bár so-kan mentek a környékből a vásárra, a keres-kedők üzletei mégis az egész napon át kong-tak az ürességtől, a mi abban a sajnálatos körülményben leli magyarázatát, hogy a nép, különösen a munkásosztály, teljesen kifogyott pénzből. A nagybani kereskedők forgalma közepes volt; ellenben a várakozáson alul maradt az inkasszo, a mi a vidéki rosz üz-letmenetnek az oka. Az iparosok is panasz-kodnak. Az állatpiacon, noha sok lókereskedő volt jelen, jelentékeny üzletkötés nem történt.

— **(Az utolsó évharmad.)** A pécsi felső kereskedelmi iskolában szombaton adják ki a második évharmadra szóló bizonyítványo-kat. A harmadik osztályba járó tanulóknak ez lesz az utolsó iskolai bizonyítványuk, mert a harmadik évharmadról az új szervezet szerint már nem kapnak osztálybizonyítványt, hanem az érettségi vizsgáló bizottság fogja megítélni, hogy kiléphetnek-e az életbe, vagy még meg kell hosszabbítaniok iskolaidejüket. Azért a mostani értesítőkre is meglehetősen izgatottság között várnak, mert sok tekintetben már ezek irányadóul szolgálnak arra, hogy milyen kilá-tással nézhetnek az érettségi vizsga elé.

— **(Zsebtolvaj.)** Jól kiszimatolta ma délelőtt a piacon egy gyakorolt zsebtolvaj, hogy kinek a zsebébe kell belenyulni. Egyik asszony-tól 3 s egy másiktól pedig 15 frtot lopott el ily módon. A károsultak jelentést tettek a rendőrségnél, de bizony még mindeddig nem sikerült a tettest kézre keríteni, pedig éber szemekkel kísérik a gyanusakat, de azok nem akarnak lépre menni. S így valószínűleg az el-lopott összegek nem is térülnek meg sohasem.

— **(Családi perpatvar.)** Horváth János (Csipkés) szabolcsi ember már régóta rosz viszonyban élt Mihály nevű fiával. Ujab-ban ismét összeveszett vele és nehéz favágó fejszéjével olyan sebet ejtett jobb kezén, hogy tiz-tizenkét nap telik el meggyógyulásáig. Fel-jelentették a törvényszéknél.

— **(A virágok barátja.)** Ki volna ez más, mint *Misángyi* bácsi, a ki becsületes mesterségére nézve cipész ugyan, de azért inkább a virágok barátja és virágárusleány-nak csap fel, mihelyt az első ibolya kinyílik s ily minőségben aztán végigjárja esténként a mulatóhelyeket. A virágok barátja ilyen kirán-dulásai közben inkább több tréfának, mint haszonnak néz elébe; de őt ez még sosem rettentette vissza a virágáruslástól. Tegnap azonban olyan eset történt vele, a mi aligha el nem veszi a kedvét hosszú időre a virág-áruslástól. Ugyanis, mikor betért a Scholtz-féle sörcsarnokba, egy ott mulató társasággal nézet-eltérésbe keveredett s annyira összekülönbö-zött a társaság egyik tagjával, hogy az az arcán egyenlítette ki a nézeteik közt levő különbséget. A virágok póruljárt barátja fel-dagadt képpel ment a rendőrséghez, a kik azonban becsületbeli ügyekbe nem avatkozván, Misángyi bácsinak nincs más hátra, mint vagy

kihívhatja sértő ellenfelét, vagy feljeleni a járás-bírósnál. Biztos forrásból értesülünk, hogy ő az — utóbbit fogja tenni.

— **(A pécsi önkéntes tűzoltó-testület)** f. hó 19-diki báljára felülfizettek: báró Fejérváry Imre 10 frt, Zsolnay Vilmos 20 frt, Cseh Mária 10 frt, Höfler testvérek 10 frt, Mayerhoffer András, Erreth Kálmán, Ladányi Sándor, Schlauch Imre, Vaszary Gyula, ifj. Kindl Ferenc, Deutsch Ádám, Ull-mann M. Károly, Schwabach Zsigmond, Prix Ferenc 5—5 frt, Ruepprecht János, Mattya-sovszky Jakab, Schiller Ferenc 4 frt 50 kr., Zsolnaygyári tűzoltóság parancsnoksága 4 frt, Nick A. K., özv. Erreth Antalné, Fürst Jó-zsefné (Prága), Krausze Ignác, Jakobi Fülöp 3—3 frt, Skrobay István, Hircy Ferenc, Hoff-mann Lajos gyáros 2 frt 50 kr., German Fe-renc, Szigriszt Lajos, Scholtz Gyula, Adria főügynöksége, özv. Tausz Vilmosné, Zsolnay György, Zsiga László, Bubregh Nándor, Páris Oszkár 2—2 frt, Grün József, Böhm Simon, Marx Nándor, Dollinger András, Ganter Fe-renc, ifj. Fogl Ferenc, Romeisz György, Fischer Ferenc, Sohr Sándor 1 frt 50 kr., dr. Szilassy Zsigmond, Fektér Ferenc, Nürnberger Ferenc, Krausze Aurél, Rostás Géza, Horváth Mihály, Dorn N., Alt Ádám, Ruepprecht István, Kre-meisz Gáspár, Szigriszt Ferenc, Barics János, Török János, Ratkovits Károly, Országh Lajos, Póth Vilmos, Krisztián József 1—1 frt, Lan-ger Alajos 70 kr., Till István 60 kr., Trebits Ottó, Strohmayr N., Bencenleitner József, Záray Károly, Csukás Zoltán, Piacsek Virgil 50—50 kr., N. N., N. N., 20—20 kr. Össze-sen 193 frt 20 krt.

— **(A fertőző betegségek el-titkolása.)** A belügyminiszter körrendeletet intézett közelebb a vármegyéhez a fertőző betegségek pontos kimutatása tárgyában. Azt tapasztalta ugyanis említett miniszter az anya-könyvi hivatalok részéről beszolgáltatót és a statisztikai hivatal által egybeállított adatok-ból, hogy az a fertőző betegségekben történt betegedésekről és halálzásokról hozzá felter-jesztett adatokkal éppen nem egyezik. Így például a roncsoló toroklob (és croup) bete-gedési és halálzásai esetek bejelentése is oly hanyagul történik, hogy 1896. évben az anya-könyvekben följegyzett 16868 halálesetből a törvényhatóságok a maguk időszaki jelentéseik-ben csupán 7915 halálesetet jelentettek be. A hatóságok illetően hanyag eljárása a kormány-nak a fertőző betegségek elterjedésének meg-gátlására irányuló minden tevékenységét meg-hiusítja, miért is a belügyminiszter újlag szigoruan utasítja a hatóságokat, hogy a fer-tőző betegségek bejelentése körül felelősség terhe alatt tegyék kötelességüket, illetőleg közegeiket lelkiismeretes eljárásra kötelezzék.

— **(Ibolya.)** Ragyogó verőfény válta-kozik nehéz, téli borulattal. Egy-egy percre belopódzik az emberek szívébe a tavaszi nap-sugár s az arcok mintha derültebbek, vidá-mabbak lennének egy kis időre. A mikor az-után újra elborul, az arcokról is eltűnik a vidámság, csupa komoly, csupa közömbös ar-cok mindenütt. A Király utcán, a nyüzsgő tarka sokaságban egy fiatal pár halad. Az asszonyka kopott kis téli kabátkában dideregve simul nem kevésbé kopott uracskájához. Meg-megállnak a kirakatok előtt, bámulják a sok-

sok drágaságot, csecsebecsét. Az asszonyka bírálgatja, hogy mi állana neki legjobban, ha-nem csak úgy, ha pénzük volna. Aztán ál-madoznak azokról a nagyon nagy urak-ról, akik mindezt a sok drágaságot megsze-rezhetik . . . Észre sem veszik, hogy mögöttük lépésről lépésre egy rendkívül elegáns öreg ur lépked, aki ha megállanak, velük áll meg, ha tovább mennek, tovább megy s nézi a viruló, kopott ruhás kis menyecskét éhes, merő tekintettel. Egyszer aztán, mikor nagyon kö-zelről találja a szép menyecskét megnézni, a menyecskének arcába szökik a vér, az uracs-kája pedig elhalványodik. Hanem a kis me-nyecske sug valamit az ura fülébe aztán tova sietnek. Amott a sarkon ibolyát árulnak. Odamennek. Az öreg ur is nyomukban. És bár annak a kis menyecskének abból a sok drágaságból csak egy kis ibolyacsokor jutott, szembe fordulnak az öreg urral és csengő ka-cajjal sietnek tova . . . Nehéz borulat eresz-kedik az utcára. A közönség kíváncsian néz körül, az öreg ur arca pedig elborul és hosszú, gyors lépésekkel igyekszik tova. És a fiatal pár tova siet, nyomukban ibolya illat, az arcukon derü és verőfény ragyog . . .

— **(Regény a gyógyszerértárban.)** Egy közeli községből írják nekünk ezt a mo-solyt keltő dolgot. Fiatal is, szép is a me-nyecske, már mint a gyógyszerészné és nem talált semmi kivetni valót benne, hogy egy módos, tekintélyes özvegy ember a faluból, ezüst pitykés mándliban (fénylett mint a bár-sony), kordován lényes és nyikorgós csizmá-ban azzal a szóval köszönt be, hogy ő há-zasodni akar. A nagyasszonynyal kell be-szélnie. A patikárusné azonban nem fogad-hatta a tisztos szándéku embert, mert zsur volt nála. Éppen a jószágigazgató társalkodó-néját szapulták. Kiüzent, hogy legyen tekin-tettel a vendégeire s tisztelje meg látogatása-val máskor. A látogatót azonban nem lehe-tett szándékától elzökkenteni. Egyenesen rá-nyitott a társaságra.

— Hja, lelkem, nagyasszony, elhiszem, hogy rosszkor jöttem, de hát az én sorom is sietős, mert én okvetlen holnap akarok há-zasodni.

— Már holnap? — csapta össze kezeit kacagva a patikusné. (Ej be huncut szépség-gödröcskéi voltak.)

A zsur tagjai pedig jelentékeny pillantást váltottak egymással. E jelentékeny pillantások azt mondották: új tárgy, asszonyok! Lesz, mit szapulni. A látogató pedig folytatta:

— Persze, hogy holnap. Aztán jobban szeretem a pirosat, mint a zöldet.

— De édes uram, magyarázza ki magát. Mit beszél itt össze zöldeket, pirosakat.

— Ejnye no, pedig százzól van szó. Ennyi kell!

— De mit akar maga barátom?

— Házasodni.

— Aztán?

— Már holnap lesz a lakzi és száz üveg szóda kellene. A nagyasszonyoméké jobb. Hát azt akarom.

. . . És kibotorkált a zsurról.

Videki hátralékosainkat tisztelettel kér-jük, sziveskedjenek hátralékaikat mielőbb beküldeni.

Művészet, irodalom.

© **Kertészleány.** Régen látott jó előadásban ment tegnap este a »Kertészleány« operett, mely már azért is érdekesnek ígérkezett, mert a címszerepet *Örley Flóra* kisasszony vendégművésznő énekelte, ki szerződés céljából vendégszerepel ezuttal nálunk.

És csak az igazságot regisztráljuk, mikor azt írjuk, hogy a vendégművésznő egy csapással meghódította a pécsi közönséget.

Elegans fellépése, fényes toalettjei, nagy ének- és játék-művészete feledtették, hogy a művésznő már nem fiatal, hangja a mélyebb regiszterekben már nem cseng, hogy erősen tremolál.

És temperamentumos játéka átragadt az öt környező többi szereplőkre, úgy, hogy majd minden énekszámot megtapsolt a közönség s különösen *Örley* kisasszony éneke s játéka keltett tapsviharokat s két énekszámát megújrázta, fölvonások után pedig négyszer is a függöny elé hívta a hallgatóság.

A király szerepében *Andorffy* kacagtatta meg a közönséget, a herceg szerepében pedig *Hunyadi József* volt a vendégművésznő méltó partnere.

Kedves volt *Réthy* Lina, Jozefa szerepében. A többi szereplők pedig mindent elkövettek a siker előmozdításán. Közönség félig töltötte meg a színházat.

○ **Petőfi-Album.** A nemzetnek legdrágább kincse: nagyjainak emléke. Ez emléket

ápolni, kegyelettel őrizni s utódainak szívébe plántálni, egyértelmű a hazaszeretet ébrentartásával, nemzedékről nemzedékre való átöröklésével. Minden levele a babérkoszorúnak, a melyet nagyjaink homlokára teszünk, örök jele a nemzet hálájának, tanuja és hirdetője a hazafias lelkesedésnek. Élő jeleseink valamennyien, élükön a Petőfi-társaság elnökével, *Jókai Mórral*, egy-egy értékes mozaikkal járultak hozzá e kiválóképpen szépirodalmi emlék megalkotásához. A magyar művészgárda legjelesebbjei vetélkedtek velük, hogy illusztrációkkal élénkítsék a művet s emeljék annak művészi becsét. Oly szerkesztők mellett, mint *Jókai Mór*, *Bartók Lajos*, *Szana Tamás* és *Endrődy Sándor*, a kik a Petőfi-társaság vezetői és diszei, lehetetlen, hogy az album önmagának utat ne törjön minden magyar házba. A Petőfi Album most van sajtó alatt. Az Athenaeum r. t., mely annyi irodalmi kincscsel gyarapította a magyar könyvesházat, ezuttal is legnagyobb büszkeségének tartja, hogy a tartalmához méltó keretben bocsássa világgá a Petőfi-Albumot. Március elején hagyja el a sajtót ez a remek irodalmi munka, 30 negyed-rétű iv terjedelemben, gyönyörű diszkötésben s oly tipografiai kiállításban, a mely a magyar nyomdaiparnak díszére válik. Az országnak csak nem összes könyvtárai, egyletek, kaszinók, iskolák, azonkívül temérdek magánkönyvtár számára már előre megrendelték a Petőfi-Albumot, a kedvezményes előfizetési árban, mely a fűzött kötetért 5 frt, diszkötésüért 6 frt. Minthogy a mű bolti ára magasabb lesz,

ajánlatos, hogy az albumot előfizetés után rendelje meg mindenki, a ki a kegyelet óráiban áldozni akar Petőfi emlékének s könyvtárát egy páratlanul értékes és diszes művel kívánja gyarapítani.

○ **Polgár Sándor ismét jubilál.** Szintársulatunk tavalyi egyik elsőrendű tagja, *Polgár Sándor*, a kedvelt komikus, jelenleg a győr-soproni szintársulat kötelékébe tartozik. *Polgár* már tavaly Pécsen megjubilálta színeskedésének huszadik évfordulóját, azonban — mint most értesülünk — Sopronban is ugyanilyen jubileumot szándékozik tartani. Az ünnepi előadáson színtrekerül »Husz év« címmel egy alkalmi színpadi egyveleg is.

○ **Uj élclap.** A napokban uj élclappal szaporodott meg a magyar hirlapirodalom. »Pillangó« címmel ugyanis uj társadalmi élclap került ki a Légrády Testvérek budapesti nyomdájából, mely hézagot pótolni van hivatva az élcirodalomban. A »Pillangó«: társadalmi és művészeti élclap, pompás rajzokkal és válogatott, jóízű, de minden pikantériától ment tartalommal. Van néhány igen kedves és állandó szatirikus és humoros alakja, mint a milyenek »Lizi, a politizáló bakfi,« — »Tiket Lajos a sportvigéc,« — »Moskovitz Ábris, az adomázó szomatori zsidóbiró« stb. stb., a melyek egytől egyig a való életből vannak ellesve és ezek mellett — szebbnél-szebb, valóban művészi rajzok és képek kíséretében — csaknem tizenkét oldalt megtöltő adoma, bon-mot, szójáték és vers teszi változatossá

beleszeretett. Nagy kétségbeesésemre nőül akarta venni, habár egy szabaddá lett rabszolgának volt a leánya. Végre sikerült az udvarnál való befolyással rávenni a cárt, hogy megtiltotta neki, hogy *Fedorowna Nathaliát* Komanoff grófnővé tegye. A katasztrófa előestéjén történt, mely meglepett bennünket, midőn teljes biztonságban véltük magunkat.

. . . A nőt, kit a fél birodalom »Moszkva gyöngyének« nevezett, nagyon megváltozva láttam újra. Beteg, elveszítette büszke szépségét, azt a szinte természetellenes, vakító üdeségét, amely egykor olyanná tette, mintha élővirág volna. Köhög és a vérvörös foltok az orcáin — melyek már ráncosodnak is, bár alig harmincöt éves még — elárulják, hogy nagy léptekkel közeledik a halálhoz . . .

— Kegyelmes asszonyom, bizonyára . . .

— Azt hiszed, hogy talán mindjárt rám ismert? Szó nem képes kifejezni elszörnyűködését, mikor megjelentem nála. Persze, oly sok évi távollét, hallgatás és feledés után, melyet örökösnek tarthatott, nagyon váratlanul lepte meg látogatásom. Láttam elsápadni, elvörösödni, sőt úgy hiszem reszketni is — és mégis, tudja isten, hogy soha semmiféle emberi érzés nem volt képes *Fedorowna Nathaliát* megindítani. »Mit akar tőlem *Nikolajevna Xenia*? Kiáltá — mit akar?« Hangja reszketve, vadul, szinte rekedten hangzott a meglepetéstől és ijedségtől. — Mindig jobban hátrált lépésről-lépésre a szoba mélyébe, mely a szürkülettel már majdnem sötét volt. Kerekrenyiit szemei merevek voltak, keble emelkedett, karjai mereven nyultak előre, mintha engem tolnának vissza. Komanoff hirtelen felebredt szelleme nem ijeshette volna jobban meg, mint az én megjelenésem.

KOMANOFF GRÓF

— REGÉNY. —

IRTA:

I. JANINE.

FORDITOTTA:

KOPÁR FERENCZ.

PÉCS, 1898.

A »PÉCSI FIGYELŐ« KIADÁSA.

az első számot. A »Pillangó« szerkesztősége és kiadóhivatala Budapesten, Teréz-körut 35. sz. a. van. Előfizetési ára negyedévre egy forint. Mutatványszámot ingyen és bérmentve bárkinek szívesen küld a kiadóhivatal.

T a n ü g y.

(**Rendelet a női kereskedelmi iskolákról.** A vallás és közoktatásügyi miniszter elrendelte, hogy a női kereskedelmi tanfolyamok ezentúl évről-évre újból és újból kötelesek megnyithatásuk céljából engedélyt kérni a miniszteriumtól. A nagyra tartott irodai munka csökkentését a tanfelügyelőségekben semmi esetre sem fogja ez a rendelet eredményezni. Rendeli továbbá, hogy a megnyitáért beadandó kérvényhez a jelentkező tanulók száma, az iskola költségelőirányzata és felszerelésének kimutatása melléklendő. Mindez pedig júliusban nehezen történhetik meg, mert a tandíj-jövedelmek ingatag alapján nem csinálhatnak reális költségelőirányzatot. Az írásbeli vizsgálatok eddigi módját szintén megváltoztatja a rendelet és teljesen hasonlóná teszi ahhoz a módhoz, amely jelenleg a felső kereskedelmi iskolákban érvényes.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése február hó 24-én. (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) A Ház mai ülésén a vallás- és közoktatásügyi

tárca budgetjének részletes tárgyalásánál a tanítóképzés tételénél *Mócsy Antal* beszélt először.

Thaly Kálmán szólt ő utána. *Thaly* a kereskedelmi akadémiák ellen foglalt állást, melyeknek főhivatásuk az volna, hogy jó magyar kereskedőket neveljenek. Az, hogy akadémiáknak nevezik e tanintézeteket: nagyzás.

Major Ferenc, majd *Vlassits Gyula* miniszter beszéde után a tételt megszavazták.

A képzőművészet tételénél *Andrássy Tivadar* gróf és *Vlassits Gyula* miniszter beszéltek.

Erre az egész budgetet gyors tempóban letárgyalták s áttértek az igazságügyi tárca költségvetésének tárgyalására, melyet *Rohonyi Gyula* előadó ajánlott elfogadásra.

Lukács László, pénzügyminiszter válaszolt ezután *Gullner Gyulának* egy interpellációjára, melyet régebben egy dohánybevéltési visszaélés ügyében tett.

A választ *Gullner Gyula* beszéde után a Ház tudomásul vette és ezzel az ülés bevégeződött.

T Á V I R A T O K.

— **Zola elítéltetésének hatása.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Zola Emilt tizenöt napi tárgyalás után tegnap este **egyévi börtönre és 3000 frank pénzbüntetésre** ítélték. Mikor

Zola előtt kihirdették az ítéletet, a teremben levő közönség tomboló ujjongásba tört ki; sokan kirohantak a teremből és az utcán levőknek elmondották a hírt, úgy hogy az utcán állók csakhamar megtudták az ítéletet és százezer ajakról hangzott fel a kiáltás „vive la France.“ Zola a teremben a közönség felé fordult és azt mondotta: „Ezek kannibálok!“ Barátai hozzá siettek, megölelték, megcsókolták. Zola különben teljesen nyugodtan viselte magát, megköszönte Laborinak fáradságát. Midőn eltávozott, az utcán egetverő kiáltások hangzottak fel: „éljen a hadsereg, le Zolával!“ A tömeg kocsija után futott, de a lovaság azt körülvette és így baj nélkül hazamehetett. A Dreyfus-ellenes lapok ujjongva üdvözlük az ítéletet. A revizionisták kijelentik, hogy az esküdtek nem tudták magukat emancipálni a közvélemény impressiójától. Zola — elítéltetése folytán — csak nagyobb lett, mint eddig volt.

— **Ujabb hazudozások a Dreyfus-perben.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Panissardi őrnagy, az olasz nagykövetség párisi attachéja állítólag kijelentette egy újságíró előtt, hogy az orosz, olasz és német diplomataik jól ismerik a bordero igazi szerzőjét és az egy francia katonatiszt. Ha a Dreyfus-pört nem revideálják, nyilvánosságra fogják hozni a nevét, mert már nem nézhetik tovább, hogy egy ártatlan ember tovább is sinylődjék. Természetes, hogy az egész híresztelés nem egyéb hangulatsinálásnál a revizió mellett.

ELSŐ KÖTET.

Páris.

— Jól meggondolt mindent kegyelmes asszonyom, még a . . .

— Jó! Hiszen tudod Nikoláj, hogy már tizennégy éve gondolkozom rajta. Most eljött a pillanat melyben az álom valóra fog válni.

— De bele fog-e egyezni a gyermek is?

— Ne tarts te egy fiatal embert, a koráért, gyermeknek. Piere huszonkilenc éves már és elutazástok előestéjén ezt monda nékem: »Xenia néném, hát sohasem fogjuk megtudhatni ki küldte őt oda le?« Ekkor jöttem arra a gondolatra, hogy egy keleti utazáson fogom álmat megvalósítani és hogy Moszkvába utazom. Elutazástok napján én is elutaztam. Kutatásaim hosszadalmasak voltak s néhány hónapig eredménytelenek is, habár szortam az aranyat. Egymásután kerestem fel azon nihilisták családját, kiket ezidőben vittek Szibériába, tudakozódtam rokonaiknál és ismerőseiknél, de senki se tudott semmit. Nathaliát is láttam. Miután hosszú ideig tartózkodott Péterváron, visszatért szülővárosába, hol megismerni tanultuk őt. Hiszen emlékezel még a szép, csodaszép moszkovitanőre, kibe bátyám, miután özvegygé lett, oly hevesen

— **A delegációk összehívása.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A delegációkat nem, mint némely lap értesül, április első, hanem második felében hívják össze és az ülések május hó közepéig fognak tartani.

— **Bércy kapitány viselt dolgairól.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Császká érsek egy fenyegető levelet kapott, melyben azt írják, hogy egy rőpiratot adnak ki, s leleplezésekkel fenyegetik őt magánéletét illetőleg, de szándékuktól elállanak, ha bizonyos pénzüsszeget ad. Arról is említést tett a levél, hogy azokról a leleplezésekről, melyeket nemfizetés esetén tenni szándékoznak, gróf Teleki Árpád is tud. Császká a rendőrséghez fordult s Bércy megtudta azt, hogy Teleki együtt él egy szép és dúsgazdag amerikai hölgygel, a kit el is akar venni. Megvárt egy alkalmat, midőn Teleki Berlinbe utazott és a beteg, lázban fekvő amerikai nőt magához hozatta. Reggeltől estig vallatta, s bár az kijelentette, hogy most hallja először a Császká nevét, a legsértőbb kifejezésekkel illette. Végre is elájult az anélkül is beteg nő a kiállott izgalmak következtében, mire hazaszállítottta gyönyörűen berendezett lakására, ott feltépette a padlót, tapetákat, de utoljára sem talált semmit. Az amerikai konzul erről az önkényes eljárásról jelentést tett a bécsi nagykövethél, Pollák Illés ügyvéd pedig Latkóczy államtitkárnak. Midőn gróf Teleki Árpád Berlinből hazajöve, megtudta a történeteket, halálra kereste Bércy kapitányt.

— **Otócska még nincs Budapest.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Ama lapok hire, melyek azt közlik, hogy Otócska Gézát, a sikkasztó jószágigazgatót, tegnapelőtt Koppenhágából Budapestre az ügyészség fogházába szállították volna: nem felel meg a valóságnak. Otócskát még nem vitték Koppenhágából Budapestre, következésképen az ügyészség fogházában sem ülhet még.

Szerkesztői üzenet.

Érdeklődő. A bányatelepi elit-társaság piknikjén Schenk baronesse mellett *Ocwirk* asszony, a jeles tanárnő, működött közre kiváló rutinjével a piknik nagy sikerén. A magas műveltségű *Schenk* baronesse benne hozzá teljesen illő, kiváló izléses rendezőtársat nyert, nem csoda hát, ha a bányatelepi piknik Kegyed előtt is olyan kedves emlékezetű maradt.

KIR. TÁBLAI ÉRTESETŐ.

1898. évi febr. hó 21-én s köv. napjain elintéztett ügyek.

(Rövidítések magyarázata: **hh.** = helyben hagyva, **mv.** = megváltoztatva, **rmv.** = részben megváltoztatva, **fo.** = feloldva, **rend.** = rendelvényileg vissza, **ms.** = megsemmisítve, **rms.** = részben megsemmisítve, **vu.** = visszautasítva, **hna.** = hely nem adatott.)

I. polgári tanács.

Előadó: *Pilch Antal.*

- III. 218. Kotánczi Katalin s t. — Egedi Antal végr. — rend.
219. „ „ s t. — Sopronyi András végr. — mv.

266. Tertynyák József — Ujlaky Lőrinc „ — hh.
305. Ribicske Jánosné — özv. Mutnyánszky Alajosné hagy. ügye. — fo.
352. Bata Antal — Kovács János végr. — mv.
373. Szászkon elhalt Skálcsesz József hagy. ügye. — hh.
385. Zselicz-Szent-Gálon elhalt Vajda Vendel hagy. ügye. — rfo.
389. Özv. Majláth Györgyné — Roszeg Ferencz előleges bizonyít. — mv.

Előadó: *Dr. Daempff Sándor.*

- V. 252. Dr. Noszlopy Gáspár — Packer Katalin adásvét. hatályt. — rmv.
335. Lengyel József és fia czég — Scheiber József 541 frt 95 kr. — rmv.
338. Dr. Rózsa Vilmos — Pflieger & Ebermann 79 frt 23 kr. — hh.
380. J. Turnowsky Cie. cég — Spitzer Miska csőd nyit. — hh.
382. Geiger Gyula — Dr. Hilberth István 1656 frt. — hh.

Előadó: *Kaufmann Nándor.*

- V. 189. Boszkovitz József — Kis Péter Kata 441 frt 30 kr. — mv.
207. Grünwald Sámuel — Marton Miksa 1160 frt 67 kr. — hh.
241. Kaszás Ferenc s n. — Deák János s n. tjog. — fo.
253. Ifj. Biró Ferenc — Tóth József s t. szolgalm. jog. — hh.

II. Polgári tanács.

Előadó: *Rökk Gyula.*

- V. 251. Czippán Erzse — Czippán György köt. rész. — rmv.
264. Felső Illés s t. — Bojtor János s t. öröks. — rend.
307. Réder Józsefné — özv. Áulich Jánosné 1500 frt. — hh.

Előadó: *Graff Károly.*

- III. 351. Hatsek Simonné — Fazson Gergely s t. tjog., zjog. bek. — rend.
361. Dr. Tersánszky Gyula — Sáricek István végr. — mv.
369. Steiner Verona — Szabó Éva „ — rmv.
384. Dr. Gyöngyösy Tivadar — Gruber János „ — hh.
386. Délzalai takptár — Nyiró József „ — rend.
387. Markos Ferenc — Orbán Márton „ — vu.
395. Pál János — Rák Imre s t. tjog. — rend.
402. B. Fuchs s t. — Wiefergall János végr. — hh.
404. M. államkincstár — Gombár István „ — hh.

Előadó: *Zsabokrszky Ferenc.*

- III. 331. Hetey Sámuel — Szászvár községre von. tlkv. kiig. — mv.
333. Özv. Vigyázó Rezsóné — Szeniczey Ödön végr. — hh.
360. Császár István — Gottlieb Jakab s t. végr. mszúnt. — fo.
366. Plainer Lajos — Ifj. Pötz János végr. — rend.
367. Dér János — Sallai Józsefné „ — vu.
388. Dr. Tersánszky Gyula — özv. Mezga Istvánné végr. — rend.

Előadó: *Holics Gyula.*

- V. 205. Máté József — László Sándor 1400 frt. — hh.
269. Pafkovits Peró s t. — Pafkovits Stipán tjog. — mv.
270. Csozics Mió — Csozits Bozsó ing. birt. — hh.
283. Garzó István — Dózsa Erzsébet válóper. — mv.
285. Czibán Mihály — Komáromi Éva „ — hh.
286. Velis Anna — Doór József „ — hh.
287. Ifj. Tóth József — Lovas Sára „ — hh.

Büntető tanács.

Előadó: *Babits Mihály.*

- V. 438. Pittner Katalin gyermekölés. — ms.
464. Takács (Güzü) József rablás. — hh.
465. Jambor János lopás. — hh.
466. Ifj. Varga József „ — rmv.
513. Nagy Márton s t. szánd. ember ölés. — rend.
III. 441. Bognár Imre anyakönyvi kih. — fo.

Előadó: *Bócz Alajos.*

- V. 449. Szabó József lopás. — hh.
509. Percsics János k. t. sért. — hh.
511. Molnár István becs. sért. — hh.
512. Kis Ferenc s t. lopás. — hh.
III. 440. Kósa György „ — hh.
469. Tormási Mihály s t. jogt. elsaját. — rmv.
488. Karl István s t. „ „ — ms.
489. Markus István lopás. — hh.
494. Schwartz Lázár levéltitok megsért. — rmv.

Előadó: *Cziglányi Béla.*

- V. 225. Orbán István suly. t. sért. — hh.
445. Pantur Antal gon. ok. suly. t. sért. — hh.
461. Kis Gécz Ferenc s t. közokir. ham. — hh.
492. Berecz József több rendbeli sikk., család. lopás. — hh.
III. 430. Kollarits György sikk. — vu.
498. Sebők Ferenczné „ — hh.
452. Lukasics Istvánné s t. közeg. ell. kih. — rmv.
500. Barka Sándor s t. sikk. — fo.
507. Nagy Ádám suly. t. sért. — hh.

Előadó: *Angyal Pál.*

- V. 460. Vörös Sándor suly. t. sért. — hh.
III. 428. Heidt Jánosné s t. k. t. sért. stb. — rend.
451. Tömpe Imre rágalm. — hh.
468. Jambrich Alajos rágalm. — hh.
470. Beck István s t. lopás. — rmv.
471. Gaál Dénes s t. rágalm. — hh.
496. Sóla Mihály s t. suly. t. sért. stb. — rmv.
497. Torma Ferenczné suly. t. sért. — rmv.
499. Angyelits Domján rágalm. — rmv.
516. Konez Jánosné közeg. ell. kih. — hh.

Előadó: *Nábrácsky Lajos.*

- V. 447. Hils György suly. t. sért. — hh.
III. 415. Szupits János s t. suly. t. sért. — hh.
427. Stokker Márton s t. ing. vagyon rong. — ms.
429. Namugya Lénárd s t. suly. t. sért. — hh.
439. Herceg János s t. ing. vagyon rong. — mv.
467. Döcher Konrád s t. k. és suly. t. sért. — rmv.
490. Ackermann József s t. lopás stb. — hh.
493. Bosnyák Lázó suly. t. sért. — rend.
495. Milivojics Istvánné s t. rágalm., becs. sért. — hh.
501. Dallos Mihályné s t. vesz. feny. — rend.

Elintézésre kitűzött ügyek.

Bejelentések 1898. évi március hó 1. s köv. napjaira.

I. Polgári tanács.

Előadó: *Pilch Antal.*

- V. 105. Dr. Nagy Sándor — Péry János 1180 frt.
179. Schippert Albert s t. — özv. Schippert Antalné s t. öröks.
235. Lőrinc Katalin — Lőrinc György végr.
397. Somogy megye összesített árvtára — Fehér Ferenc holttá nyílv.

Előadó: *Tótlóssy Béla.*

- V. 212. Kasztl Fáni — Stern Fülöp házass. felb.
213. Ifj. Csima György — Csordás Borbála házass. felb.
254. Györffy János — Tizedes Erzse 113 frt 90 kr.
284. Engel Illés — Neuhäusler Erzse házass. felb.

Előadó: *Dr. Daempff Sándor.*

- V. 357. Dr. Pápe Dénes — Fogl Teréz megtámad.
398. Weisz Jakab — Lutz József 1649 frt 14 kr.
416. Dr. Hilbert István — Schuler János st 72 frt 25 kr.
446. Lengyel József és fia — Sterzfinger Géza 430 frt 37 kr.

Előadó: *Kaufmann Nándor.*

- V. 302. Dr. Székely Ede — Hochrein Emilia és József 141 frt 78 kr.
314. Posch Eteka — Szalaváry György és Antal ing. birt.
350. Krammer Jakab — Varga Mihály 150 frt.
377. Spitzer R. — Lang Lázár st 250 frt.
381. ör. Sűveges György s t. — Jagica (Havas) Lajos s t 1730 frt.

II. polgári tanács.

Előadó: *Rökk Gyula.*

- V. 313. Isina Mihály st — Isina Iván s t ing. tjog.
334. Volny Antal — Antal Kornélia 106 frt 71 kr.
339. Volny Antal örökösei — Antal Kornélia 6514 frt 20 kr.
376. Zsigmond József s n — Timár Lidi ing. tjog.
399. Márton Katalin — Márton Imre st. öröks.

Előadó: *Graff Károly.*

- III. 421. Gál Sára — Nagy Timus st végr.
428. Lándek András st — A m. orsz. közp. takarékpénztár tlkvi ügy.
449. Ivicsin Vinkó st — Ivicsin Mártha perfelj.
450. Müller Izrael — Reiszinger János végr.
458. Bihari Benő — Erhardt Ferenc st.
465. Dr. Tersánszky Gyula — Gudlin Mihály zjog törl.
467. Kece Juli — Nagy Ádám végr.
469. Lajki Ferenc — Horváth Sánta György tjog bek.
470. Strák Lőrinc sn — Pécsi takptár st zjog törl. tjog bek.
472. Rosencweig Sámuel st. — Sipos Imre végr.
481. Gyertyák János — Trojók József sn.
482. Vargai róm. kath. hitközség — Cseh Mária s t tjog bek.

Előadó: *Zsabokroszky Ferenc.*

- III. 419. Jelics Teréz — Jelics Márkó s t végr.
420. Köröstyös József — Cellinger József s n. végr.
422. Belicsek Gyula s t — Szünstein Lajos s n. végr.
424. Somogy megyei taktár — Rési Mór végr.
427. Deutsch Máttyás fia cég — Lang Sándor »
451. Forgács Péterné s t — Wieder Péter s t »
461. Wittenbárh Gyula — Szauer Flórián s t »
464. Also Muraközi taktár — Golombos Vince s n. végr.
480. Zakál Henrik — Kocián Ferenc s n. végr.

Előadó: *Holics Gyula.*

- V. 308. Krausz Béni — Egedy Sándor 719 frt
316. Brázay Kálmán — Krum István s t bírtper.
342. Vidovics Flórián — özv. Zserdin Máttyásné ing. bírt.
356. Dr. Gottlieb Salamon — Béres János 2600 frt.

Büntető tanács.

Előadó: *Babics Mihály.*

- V. 551. Köszi János emberölés és suly. testi sért.
560. Zerényi Jánosné emberölés.
484. Billega István s t. szánd. emb. ölés kísér.
III. 533. Túrfa József anyakönyvi kih.
546. Klein Henrik s t. sikk.
564. Varga József anyakönyvi kih.
603. Horváth József » »
605. Sárközi Mihály » »

Előadó: *Bocz Alajos.*

- V. 527. Ifj. Pintér Antalné becs. sért.
529. Major Máttyásné » »
552. Matoicsi József » »
553. Frangoni Péterné » »
554. Titte József » »
555. Gyurkó Ferenc » »
556. Csicskó János k. t. sért.
559. Ifj. Kocsis József lopás.
III. 539. Jakab József s t. »
541. Ökör Sebestyén s t. lopás.
591. Pap Ferencné becs. sért.
593. Schwarz Antal lopás.
608. Frigyes István »
610. Bugaria Tomóné s t. becs. sért. stb.
613. Dolofcsák István közcsend ell. kih.
614. Hegyi József lopás.

Előadó: *Angyal Pál.*

- V. 550. Simonovits Kornél zsarolás stb.
III. 532. Rádi Jánosné s t. k. t. sért. stb.
542. Kocsa József becs. sért. s rágalm.
543. Tóth Ferenc rágalm.
544. Klausz András »

Előadó: *Nábráczky Lajos.*

- V. 528. Győri Ács János suly. t. sért.
III. 534. Nagy János s t. » » »
563. Haidt Péter s t. sikk.
609. Német Bodis János s t. suly. t. sért.
611. Besenyey Mihály » » »

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC

TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.

Meghívó.

A pécs-baranyai vendéglősök ipartársulata 1898. évi március hó 3-án d. u. 2 órakor a Vigadó épületében

rendes évi közgyűlést

tart, melyre a t. tagok tisztelettel meghívotnak.

Tárgysorozat:

1. Választmány évi jelentése.
 2. Pénztárnok és számvizsgálók jelentése.
 3. Felmentvény megadása.
 4. Tisztikar megválasztása.
 5. Esetleges indítványok tárgyalása.
- Kelt Pécsen, 1898. február hó 24-én.

Dr. Flóris Endre
titkár.

Dollinger András
elnök.

PSERHOFER J. vértisztító labdaccai,

azelőtt általános labdacok név alatt; mely utóbbi nevet teljes joggal megérdemlik, mivel csakugyan alig létezik betegség, melyben ezen labdacok csodás hatásukat ezerszeresen be nem bizonyították volna.

Évtizedek óta ezen labdacok általános elterjedésnek örvendenek és alig van család, melyben ezen kitünő háziszertől készlet nem volna található. Számtalan orvos által ezen labdacok házi szerül ajánlítottak minden oly bajoknál, melyek a **rossz emésztésből és székrekedésből** erednek: mint **epe-szavarak, májbajok, kólika, vértululások, aranyér, béltétlenség** s hasonló betegségeknél. Vértisztító tulajdonságuknál fogva kitünő hatással vannak vérszegénység s az abból eredő bajoknál is: így sápkórna, idegességből származó fejfájásoknál stb. Ezen vértisztító labdacok oly könnyen hatnak, hogy a legesekélyebb fájdalmat sem okozzák, és ennek folytán még a leggyengébb egyének, de még gyermekek által is minden aggodalom nélkül bevehetők.

Ezen vértisztító labdacok csak a **Pserhofer J.-féle az „Arany birodalmi almához”** címzett gyógyszerárban Bécsben I., Singerstrasse 15. sz. a készítettnek valódi minőségben, s egy 15 szem labdacot tartalmazó doboz ára 21 kr. Egy csomag, melyben 6 doboz tartalmaztatik, 1 frt 05 krba kerül. Az összeg előzetes beküldésénél bérmentes küldéssel együtt: 1 csomag 1 frt 25 kr., 2 csomag 2 frt 30 kr., 3 csomag 3 frt 35 kr., 4 csomag 4 frt 40 kr., 5 csomag 5 frt 20 kr. és 10 csomag 9 frt 20 krba kerül.

NB. Nagy elterjedésük következtében ezen labdacok a legkülönbözőbb nevek és alakok alatt utánoztatnak; ennek következtében keretik csak a **Pserhofer J.-féle vértisztító labdacokat** követelni és csak azok tekinthetők valódiaknak, melyeknek használati utasítása a Pserhofer J. névalírással fekete színben és minden egyes doboz fedele ugyanazon aláírással vörös színben van ellátva.

A számtalan hálaíratból, melyet a labdacok fogyasztói a legkülönbözőbb és legnehezebb betegségek után egészségük visszanyerése folytán hozzánk intéztek, ezen helyen csakis néhányat említnék azon megjegyzéssel, hogy mindenki, a ki ezen labdacokat egyszer használta, megagyunk győződve, hogy azokat tovább fogja ajánlani.

Köln, 1893. április hó 30-án.

Tisztelt Pserhofer ur!

Legyen oly szives és küldjön nékem ismét 15 tekercset az ön fölülmulhatatlan vértisztító labdacsaiból utánvétellel. Fogadja ez uton is a legmélyebb köszönetemet labdaccai csodahatásáért. Maradok teljes tisztelettel Pawlistik Ferencz, Köln, Lindenthal.

Hrasche, Földnik mellett, 1887. szept. hó 12-én.

Tekintetes ur!

Isten akarata volt, hogy az Ön labdaccai kezeim közé kerültek, melyeknek hatását ezennel megírom: Én gyermekágyban meghültem olyannyira, hogy semmi munkát sem voltam többé képes végezni és bizonyára már a holtak közt volnék, ha az ön csodálatraméltó labdaccai engem nem mentettek volna meg. Az Isten áldja meg önt ezért ezerszer. Nagy bizalmam van, hogy ezen labdacok engem is tökéletesen ki fognak gyógyítani, a mint már másoknak is egészségük visszanyerésére segítségül szolgáltak. Knificz Teréz.

Bécs-Ujhely, 1887. november 9-én
Mélyen tisztelt ur!

A legforróbb köszönetemet mondom ezennel Önnek 60 éves nagynéném nevében. Az illető 5 éven át szenvedett gyomorhurutban és vizkórságban, már életét is megunta,

melyről egyébként le is mondott, midőn véletlenül egy dobozt kapott az ön kitünő vértisztító labdacsaiból s azoknak állandó használatára folytán tökéletesen kigyógyult.

Legfőbb tisztelettel Weinczettel Josefa.

Eichengraberamt, Gföhl mellett, 1893. márczius 27-én.

Tekintetes ur!

Alúírott ismételtén kér 4 csomagot az ön valóban hasznos és kitünő labdacsaiból. El nem mulaszthatom legnagyobb elismerésemet kifejezni ezen labdacok értéke felett és azokat a hol csak alkalmam nyílik, a szenvedőknek legmelegebben fogom ajánlani. Ezen hálaíratom tetszés szerinti használására önt ezennel felhatalmazom.

Teljes tisztelettel Hahn Ignác.

Gotschdorf, Kolbach mellett, Szilézia
1886. okt. 8-án.

T. Úr

Felkérem, miszerint az ön vértisztító labdacsaiból egy csomagot 6 dobozzal küldeni sziveskedjék. Csakis az ön csodálatos labdacsaiknak köszönhetem, hogy egy gyomorhajtól, mely engem öt éven át gyötört, megszabadultam. Ezen labdacok nálam sohasem fognak kifogni, s midőn legforróbb köszönetemet kifejezem, - vagyok tisztelettel
Zwickl Anna.

Bernhardi alpesifü liqueur.

Bernhard W. O.-tól Bregenzben, 1/2 üveg 2 frt 60 kr. 1/4 üveg 1 frt 40 kr. 1/8 üveg 70 kr.

Amerikai köszvénykenőcs

gyors és biztos hatású legjobb szer minden köszvényes és csúszos bajok u. m.: gerinczagybántalom, tagszagatás, ischias, migraine, ideges fogfájás, főfájás, füliszagatás stb. stb. ellen. 1 frt 20 kr.

Angol csodabalsam,

Pserhofer J.-tól. 1 üveg 50 kr.

Fagybalsam Pserhofer J.-tól.

Sok év óta a fagyos tagokra és minden idült sebre, mint legbiztosabb szer elismerve. 1 köcsöggel 40 krajczár. Bérmentve 65 kr.

„Stoll“-féle Kolapraeparatumok,

kitünő szer gyomor- és bélbetegségeknél. 1 liter 1/2 liter 1 frt 60 kr, 1/4 lit. 85 kr.

Golyva-balsam,

Pserhofer J.-tól. kitünő szer golyva ellen 1 üveg 40 kr., bérmentve 65 kr.

Élet-esszencia

(prágai esőpek,) Pserhofer J.-tól megfontott gyomor, rossz emésztés és mindennemű altesti bajok ellen kitünő háziszert. 1 üveg 22 kr. 12 üveg 2 frt.

Valódiaknak csak azok tekinthetők, melyek használati utasítása a Pserhofer J. névalírással és minden egyes doboz fedele ugyanazon aláírással vörös színben van ellátva.

Védve védjegy által. Védjegy utánszása szigoruan büntetettik.

PSERHOFER J. gyógyszerész „zum goldenen Reichsapfel“
BECS, I., Singerstrasse 15.

Útifüvedv, Pserhofer J.-tól, egy

kitünő háziszert hurut, rekedtség, görcsös köhögés stb. ellen, 1 üvegecske ára 50 krajczár 2 üveg bérmentve 1 frt 50 kr.

Tannochinin hajkenőcs,

Pserhofer J.-tól. Évek hosszú sora óta valamennyi hajnövesztő szer között orvosok által a legjobbnak elismerve. Egy elegáns nagy szelenczéve 2 forint.

Általános tapasz

Studel tannartól. Útés és szúrás által okozott sebeknél, mérges daganatoknál, ujjkukacsz, sebes- vagy gyladt mell vagy más ily bajoknál, mint kitünő szer lön kipróbálva. 1 tégely 50 kr. Bérmentve 75 kr.

Általános tisztító-só

Bullrich A. W.-tól. Kitünő háziszert a rossz emésztés minden következményei, u. m.: főfájás, szédülés, gyomorgörcs, gyomorhív, aranyér, dugulás stb. ellen. 1 csomag ára 1 frt.

Ezen itt felsorolt készítményeken kívül az osztrák lapokban hirdett összes bel- és külföldi gyógyszerészeti különlegeségek raktáron vannak, és a készletben netán nem levők gyorsan és olcsón megszerzetnek. — Postai megrendelések a leggyorsabban eszközöztetnek, ha a pénzösszeg előre beküldetik; nagyobb megrendelések utánvétellel küldetnek.